

klart, men der bliver ikke foretaget en politisk prioritering. Man går ikke ind fra politisk hold og siger: Vi ønsker at skære i bogkvaliteten i skolerne, eller: Vi ønsker at skære i lærertimerne, nej, man lægger det ud til den enkelte skole at stå for nedskæringerne. Herindefra planlægger man så uddannelserne og de store visioner osv. osv., og så lægger man alt det sure arbejde ud på skolerne. Det er det, der forstås ved decentralisering herindefra. Det er den måde, man ønsker at skrue et uddannelsessystem sammen på. I Enhedslisten mener vi, at det er fuldstændig mangel på forståelse for, hvordan man får kvalitet ind i uddannelserne.

Man – de borgerlige og Socialdemokratiet – har allerede nu gjort en række uddannelsesinstitutioner selvejende. Man har gjort dem til virksomheder, der skal fungere som virksomheder med virksomhedsopbygning og virksomhedsledelse. Det seneste skud på stammen er planerne om at afskaffe universitetsdemokratiet og gøre universiteterne selvejende. Det står i regeringsgrundlaget, men det blev lanceret af Socialdemokratiet sidste sommer.

Er det visioner for uddannelsessystemet – undskyld mig! – at erhvervslivet skal ind og sidde og diktere, hvordan uddannelserne skal være, og at man fuldstændig kører de studerende og underviserne ud på et sidespor? For mig at se er demokrati vejen frem. Det er den måde, vi finder de bedste løsninger på, som er gode løsninger for alle, både erhvervslivet, de studerende og de forskere, der arbejder på universiteterne.

Men det er åbenbart ikke holdningen her. Der skal det være en enkelt lille elite, der sidder og dikterer det hele, ligesom vi ser det i salen i dag, hvor der ikke bliver svaret ordentligt på de spørgsmål, der bliver stillet, og hvor der ingen dialog er, ingen debat. De, der har magten, kan læne sig tilbage og folde hænderne og være fuldstændig ligeglade med, hvad de andre partier siger.

Både den tidligere regering og den nuværende har beskåret i de arbejdsløses ret til uddannelse, f.eks. i forbindelse med arbejdsmarkedsreformens forskellige faser, hvor f.eks. den tredje fase betød en voldsom nedskæring af lediges muligheder for uddannelse efter eget valg, idet antallet af uger faldt fra 52 til 6, og f.eks. den voldsomme indskrænkning af positivlisten, som betød, at arbejdsløse fik fjernet en lang række uddannelsesmuligheder.

Resultat af den grundlæggende asociale uddannelsespolitik, der har været ført i mange år både fra de borgerlige og fra Socialdemokratiet, er, at uddannelsessystemet i Danmark stadig har en social slagside. Uddannelserne er stadig institutioner for middelklassen med middelklasseværdier, hvor det stadig er unge fra de øverste sociale klasser, der slipper lettest igennem.

Den tidligere regering gjorde ikke meget for at rette op på det her. Den nuværende regering gør det direkte værre, og det synes jeg er sørgeligt, jeg synes, det er skadeligt for demokratiet, og jeg skammer mig over de forslag, denne her regering fremlægger, og ikke mindst over den måde, de fremlægger dem på.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil gerne være med til at vurdere de enkelte uddannelser, både når det drejer sig om struktur, indhold og kvalitet. Vi vil selvfølgelig arbejde for, at uddannelsesområdet bliver bedre endnu. Er der områder, der bør forkles, er der områder, hvor en opstramning er nødvendig, og taler vi om at skabe overskuelighed eller sammenhæng, så deltager vi gerne i den dialog og i det arbejde.

Vi er ikke bange for forandringer, men vi ser gerne, at de forandringer, der kommer, er til gavn for den enkelte borgers mulighed for uddannelse. Måden at ændre og forandre på er ikke ligegyldig. Det er jo ikke ligegyldigt, om man afskaffer eller man forringer muligheder, hvis ikke man har visioner eller noget at sætte i stedet for. Et arbejde skal være konstruktivt.

Med hensyn til den debat, der har været i dag, er det vigtigt for Kristeligt Folkeparti at understrege, at uddannelse også udvikler kompetencer, som er givtige for den enkelte og ikke bare er noget, der kan vejes og måles, nemlig personlige kompetencer. Nogle kan opleve det som en omvej, men det er med til at give den enkelte selvtilid, selvværd og tro på, at det nytter noget, at noget kan lykkes. Det er personlige kompetencer, men det er kompetencer, som er med til at opkvalificere faglige kompetencer. Det ene udelukker ikke det andet.

Kl. 13.40

Det er beklageligt, at regeringen ikke har konkrete planer, når det gælder uddannelse af en vis gruppe unge, som ikke har så mange ressourcer. Det at nedlægge den fri ungdomsuddannelse uden at have noget andet at sætte i stedet er og bliver beklageligt, som jeg har sagt flere gange i dag, og det er især beklageligt, fordi de mulighe-